

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

פרשת שופטים
שנת תשפ"ד

גליון
ע"ה

שיעורים אין חינוך

פרשת שמות שנת תשפ"ד

די אותיות נגה ש

איינער האט אַ גרינגע נאטור' און איינער האט אַ שווערע נאטור'.

עס זענען דא קינדער וואס זענען געבוירן מיט אַ גרינגע נאטור, אלעס איז זיי גוט, עס גייט זיי גארנישט אן, זיי זענען מוותר פאר חברים, ווען מען דארף זיצן שטיל זיצן זיי שטיל, ווען מען דארף זיצן גראד זיצן זיי גראד, זיי גייען מיט ווי אזוי מען פארלאנגט, נאכדעם זענען דא קינדער וואס זענען געבוירן מיט אַ שווערערע נאטור, זיי קענען נישט אזוי גרינג מוותר זיין, און זיי ווילן נישט פאלגן, אָבער דאס מיינט נישט אז זיי זענען שלעכט, עס קען אפילו זיין אז זיי זענען זייער קלוג, דערפאר טראכטן זיי: 'דו וועסט מיר זאגן וואס צו טון? איה וועל דיר זאגן וואס צו טון...' - נישט אז מען זאל יעצט חס וחס וחס אויפהערן צו פארלאנגען 'דרך ארץ' פון די קינדער, עס מוז זיין דרך ארץ, אָבער אין דיין קאפ ווען דו קוקסט אויף דעם קינד וואס פאלגט נישט, זאלסטו רחמנות האבן און אים פארשטיין אז עפעס איז אים שווער, וואס דאס לאזט אים נישט פאלגן.

אַ שעפעלע וואס מוטשעט זיך

קוק אויף דעם שווערן קינד ווי אַ שעפעלע וואס מוטשעט זיך, זיכער ליגט עפעס אונטער זיין נישט פאלגן; עס קען זיין אז עס האט מיט זיין נאטור, ער האט אַ שווערע נאטור, אָדער קומט ער נעבעך פון אַ שטוב וואס עס טוט זיך דארט אַ ביהלה. עס זענען דא עלטערן וואס קענען מאכן גאר אַ גוטע שפיל אז אלע זאלן מיינען אז דאס איז אַ חשוכ'ע משפחה, אָבער די קינדער ליידן אינדערהיים; דאס קינד איז נעבעך אַ שעפעלע וואס מען האט אַרױפגעווארפן אויפ'ן באס, און וואס עס האט זיך אָפגעטון אין שטוב אונטער די פארמאכטע טיר

גאנצע וועלט זענען דא פייגלעך - מחנכים, מלמדים און טיטשערס, וואס זענען דעם רביניס אייער, זיי לעבן אויפ'ן רביניס חיזוק, און זיי לייגן אריין אין די קינדער 'אמונה' און 'התחזקות' וואס מען באקומט ביים הייליגן רבי'ן. דערפאר, אפילו איה געב דעם שיעור דא פאר אונזערע מלמדים, איז עס אָבער געאייגנט פאר אלע מלמדים און טיטשערס וואס ווילן מחנה זייערע קינדער אויף דעם וועג פון הייליגן רבי'ן.

נישטא אזא זאך אַ שלעכט קינד

עס זענען דא מלמדים און טיטשערס וואס צייגענען אן אויף די ליסטע פון די קינדער ביי יעדן קינד איינע פון די פיר אותיות וואס שטייט אויפ'ן דריידל: נ, ג, ה, ש; אות 'נ' מיינט - דאס קינד טוט "נישט" וואס מען דארף; אות 'ג' מיינט - דאס קינד איז זייער "גוט"; אות 'ה' מיינט - דאס קינד איז "האלב" גוט; און אות 'ש' מיינט - אַ "שלעכט" קינד, אָדער מען דארף אים אַראפ "שטעלן" אַ כּתּהּ.

דארף מען וויסן, עס איז נישטא אזא זאך אז אַ קינד איז שלעכט. אויב אַ מלמד שרייבט אויף אַ קינד: "ש - שלעכט" - איז זייער שרעקעדיג, ער דארף זיך גיין מתבודד זיין און בעטן דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער איה קוק אויף איינער פון מיינע קינדער שלעכט, העלף מיר איה זאל זען גוטס אין אים".

גרינגע נאטורן און שווערע נאטורן

עס איז אַ טעות פון מלמדים און טיטשערס אז מען מיינט אז די קינדער וואס פאלגן זענען 'גוטע' קינדער און די אַנדערע זענען 'שלעכטע' קינדער, עס איז נישט ריכטיג, אלע קינדער זענען גוט, נאר

מיט'ן אייבערשט'ס הילף ברענגען מיר איה אַ נייע שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פאר מחנכים, פרשת שמות שנת תשפ"ד לפרט קטן, אין שטעטל, קרית ברסלב - ליבערטי יע"א.

די שיעורים זענען פאר יעדן איינעם

ברוכים הבאים בשם השם פאר אלע טייערע מלמדים פון אונזער מוסד, און פאר אלע מלמדים פון די גאנצע וועלט וואס הערן אויס דעם שיעור.

דער הייליגער רבי נתן זאגט (ח"י מוה"ר, סימן תרג) דער רבי האט אונז דערציילט, עס איז דא אַ פייגל וואס לייגט זייער אסאך אייער, די פייגל לייגט אזויפיל אייער אז עס איז נישט מעגליך פאר די פייגל זי זאל קענען זיצן אויף אלע אייער אויף איינמאל און געבוירן פייגלעך, האט דער אייבערשטער אריינגעלייגט אינעם פייגל אַ טבע אז זי שווינדלט אריין אייער אין אַנדערע נעסטן. די פייגל פון די אַנדערע נעסטן כאפן נישט, זיי ווייסן נישט פון די שפיל, זיי מיינען אז דאס זענען זייערע אייער, זיצן זיי אויף די אייער ביז עס ווערן געבוירן פייגלעך און זיי האדעווען עס אויף, אזוי טוט די פייגל מיט אסאך נעסטן, אלע פייגלעך מיינען אז די אייער זענען זייערע אייער, ביז די פייגל, די עכטע מאמע - געבט אַ פייף, און ווען די אלע געבוירענע פייגלעך הערן די פייף הייבן זיך אלע אויף פון זייער נעסט און פליען מיט די עכטע מאמע.

רבי נתן פירט אויס: "והנמשל מובן מעט למי שידע איה רמז מענין גדלת עסק הנהגת של רבנו זכרוננו לברכה עם העולם", דער נמשל פארשטייען שוין די וואס ווייסן ווי וואס דער רבי מאכט מיט זיינע מקורבים... ברוך השם אין אלע מוסדות אין די

ווייסט קיינער נישט, נאר דער אייבערשטער, דער קינד קומט נעבעך אין חדר אזוי צעפארן, אז ער האט נישט קיין מח.

איך וויל אבער נאכאמאל קלארשטעלן, עס מיינט נישט אז קינדער דארפן נישט פאלגן, קינדער דארפן פאלגן, און מען דארף אויסלערנען פאר קינדער צו האבן 'דרך ארץ', איך רעד נאר פונעם בליק ווי אזוי איך דארף אנקוקן דעם קינד.

אנשטאט שרייבן אויף א קינד אותיות וואס ברענגען ארויס זיינע חסרונות, טוישט דאס באדייט פון די אותיות, אות 'נ' זאל מיינען - דאס קינד איז "נעבעך" א רחמנות; אות 'ה' זאל מיינען - דאס קינד האט א צעבראכענע "הארץ"; און אות 'ש' זאל מיינען - דאס קינד איז א "שעפעלע".

געדענקט: עס איז נישטא אזא זאך אז א קינד איז שלעכט!

וואס וועט מען געדענקען אין הונדערט יאר ארום?

טייערע מלמדים און טיטשערס; איך האב געהערט א ווארט פון מיין מאמע וואס גייט מיך נישט ארויס פון קאפ, מיין מאמע האט מיר געזאגט אז זי האט אמאל געזען א צעטל אויפ'ן וואנט אין א סקול; עס איז געווען געשריבן אין ענגליש, אבער אז איך וועל עס איבערזאגן אין ענגליש וועט מען לאכן... וועל איך עס זאגן אין אידיש, דער צעטל ליינט זיך אזוי: "אין הונדערט יאר ארום, וועט קיינער נישט וויסן מיט וואס פאר א קלייד דו ביסט געגאנגען אנגעטון, וואס פאר א הויז דו האסט געהאט, מיט וואס פאר א שטייול דו ביסט געגאנגען אנגעטון, איין זאך וועט מען געדענקען: וואס דו האסט צוגעגעבן פאר א קינד'ס לעבן!"

קיינער בלייבט נישט דא אויף אייביג, מען האט שוין אנגעגרייט פאר יעדן א פלאץ אין בית החיים; עס קומט א צייט וואס מען נעמט א מענטש, מען לייגט אים אנוועק אין בית החיים, און מען לייגט אריין א צווייגעלע אין זיין האנט מיט וואס ער גייט אויפגראבן די זאמד ווען משיח וועט קומען, ווען עס וועט זיין תחיית המתים, - וואס געדענקט מען פון א מענטש? וואס בלייבט פון די יארן וואס מען לעבט דא אויף דער וועלט? דאס וואס מען האט אכטונג געגעבן אויף קינדער, בפרט אויף די נעבעכדיגע קינדער וואס קומען מיט אויליגע האר, צוקניפטע האר און פארדרייטע געלעכערטע טייך.

און ער האט זיך זייער געפרייט ווייל ער האט פלייסג געלערנט, האט מען אים אונטערגעשטעלט א נסיון פון הימל. אליהו הנביא האט זיך פארשטעלט מיט א מיאוס'ע פנים און צוגעגאנגען צו אים געבן שלום, ער האט אים געזאגט: "שלום עליך רבי", אבער רבי אלעזר ברבי שמעון האט אים נישט צוריקגעגעבן שלום, ער האט אים געזאגט: "ביסט א מיאוס'ער מענטש! פון וואו קומסטו? אלע מענטשן פון דיין שטאט זענען אזוי מיאוס ווי דיר?!" האט אים דער מיאוס'ער מענטש געענטפערט: "איך ווייס נישט; איך האב זיך נישט אויסגעוועלט מיין פנים, גיי צו דער וואס האט מיך באשאפן, געב אריין א קאמפלעינט (טענה) אז איך בין א מיאוס'ער מענטש".

רבי אלעזר ברבי שמעון האט זיך געכאפט וואס ער האט דא געטון, האט ער אים געפרעגט: "ביסט מיך מוחל?" האט דער מיאוס'ער מענטש געזאגט: "ניין, איך בין דיר נישט מוחל, ביז דו גייסט צום באשעפער וואס האט מיך באשאפן און דו גייסט אים זאגן אז ער האט באשאפן א מיאוס'ער מענטש; עס האט דאך נישט מיט מיך, איך בין דאך א פראדוקט פונעם אייבערשטן, א גאנצן וועג האט רבי אלעזר ברבי שמעון אים נאכגעוואקט און געוויינט צו אים ער זאל אים מוחל זיין, אבער ער האט אים נישט געוואלט מוחל זיין.

ווען זיי זענען אנגעקומען אין שטאט האט דער מיאוס'ער מענטש געהערט ווי מען זינגט: "קול רנה וישועה באהלי צדיקים, דער רבי זאל לעבן א מזל טוב, אלע חסידים..." האט ער געפרעגט די שטאטס מענטשן: "פאר וועם זינגט מען דא?" האט מען אים געענטפערט: "וואס הייסט פאר וועם? פאר דער רבי וואס וואקט דיר נאך", האט ער זיך אנגערופן: "אם זה רבי, אל ירבו כמותו בישראל", אויב ער איז א רבי זאל נישט זיין נאך אזעלכע רבי'ס ביי כלל ישראל, האט מען אים געפרעגט: "פאר וואס?" האט ער געענטפערט: "איך האב אים געגעבן שלום, און ער האט מיך נישט געוואלט צוריק געבן שלום ווייל איך בין נישט אזוי שיין; איך האב אים געגרייט 'אויב מארגן' און ער געבט מיר עדיטוד (א שלעכטע באנעמונג)".

די שטאטסלייט האבן זיך איינגעבעטן ביים מיאוס'ער מענטש ער זאל אים יא מוחל זיין, ווייל ער איז א גרויסער מענטש, א גרויסער צדיק, האט ער זיי געזאגט: "איך בין אים נאר מוחל אויב ער נעמט זיך פאר אז פון היינט און ווייטער וואו ער גייט רעדן, זאל ער רעדן פון דעם אז מען זאל אכטונג געבן אויף יעדן איינעם, אפילו אויף איינעם וואס איז נישט שיין".

ווען איך דערמאן זיך פון דעם ווארט שפיר איך א טשיל (ציטער) אין מיינע בינער, ווייל א מענטש איז דאך פארנומען מיט זיין אויסקוק, צי זיין רעקל צייגט שיין, צי זיין הוט שטייט שיין, צי זיינע פיאות זענען שיין, און איך וויש אויך אויס מיין גלעזער פסדר... אבער אין הונדערט יאר ארום גייט קיינער נישט געדענקען ווי אזוי מיין רעקל, מיין הוט און פיאות האבן אויסגעזען, קיינער וועט נישט געדענקען צי מיין גלעזער האט געהאט א פינטל אויפ'ן גלאז.

איין זאך וועט מען געדענקען, וואס דו האסט געטון פאר א צווייטער איד, אז דו האסט גענומען א נעבעכדיגער קינד וואס דינען אויגן האבן נישט געצויגן צו אים, און דו האסט אכטונג געגעבן אויף אים, דו האסט צוגעשריבן ביי זיין נאמען 'נ' - נשמה'לע, 'ה' - הארץ, 'ש' - שעפעלע, און 'ל' - לעמעלע.

מאכטס נישט קיין חילוקים צווישן די קינדער

איך בעט ענק טייערע מלמדים און טיטשערס, מאכטס נישט קיין חילוקים צווישן די קינדער. בדרך כלל איז דאס מער נוגע ביי טיטשערס, ווייל געווענליך קוקן נישט מלמדים ווי אזוי די קינדער גייען אנגעטון, און די טיטשערס קוקן יא ווער עס גייט אנגעטון שיין מיט קליידער פון די טייערע פירמעס, ווער עס איז צוזאמגענומען, און ווער עס האט א שיינע בריפקעיס (טעשל) און א שיינע פאקעט בוק (פערזענליכע טאשקע), אבער אמאל איז עס פארקערט, עס זענען דא מלמדים מיט קליינע קעפעלעך וואס קוקן ווער עס גייט מיט א שיינע העמד, און עס זענען דא טיטשערס וואס זענען קלוג נישט צו קוקן דערויף. - על כל פנים, קען פאסירן אז צוויי קינדער זאלן בעטן די זעלבע זאך, צום ביישפיל, ביידע בעטן צו גיין אין בית הפסא, און פאר'ן שיינעם קינד וועט מען זאגן: "קענסט גיין, מאך עס שנעל", און פאר'ן אנדערן קינד וואס איז נישט אזוי שיין וועט מען זאגן: "מען קען נישט גיין!" אדער וועט מען נאך שרייען אויף אים: "גיי צו די אפיס!" - פאר וואס דארף איך גיין צו די אפיס? ווייל דער אייבערשטער האט מיך נישט געגעבן אזא שיינע פנים, און אויב איך וואלט געהאט א שיינע פנים וואלטו מיך גענומען זיצן נעבן דיר?!

א מעשה מיט רבי אלעזר ברבי שמעון

די הייליגע גמרא דערצייילט (פעיית כ.) אז דער הייליגער צדיק רבי אלעזר ברבי שמעון איז געגאנגען שפאצירן ביים וואסער,

ליב די קינדער גייט עס אריין אין זיי.

ווי אזוי קען מען ליב האבן אלע קינדער אייניג?

די שאַלע איז נאר ווי אזוי קען מען ליב האבן אלע קינדער אייניג? איך האב פאר ענק א גוטע עצה, פאר מען קומט אין חדר און אין סקול, זאלט עטץ זיך מתבודד זיין מיטן אייבערשטן און אים בעטן: "הייליגער באשעפער העלף מיר איך זאל ליב האבן אלע קינדער אייניג, אלע קינדער זאלן מצליח זיין און אויסוואקסן הייליג".

איך וויל איך ענק בעטן, לייגט אריין אין די קינדער א ליבשאפט צום אייבערשטן, און א ליבשאפט צו צניעות.

דער אייבערשטער זאל העלפן, עטץ זאלסט האבן הצלחה און סייעתא דשמיא, אמן.

 הינדו אפטיילונג
אויף קול ברסלב

צו הערן אלע שיעורים אויף הינדו
פון דער ראש ישיבה שליט"א
אויף קול ברסלב
דרוקט: 2-4-2-1
- שמעו ותחי נפשכם -

א בהלך צופרי אזוי ווי אין אסאך אידישע הייזער: "מען קען שוין נישט גיין טרינקען וואסער, עס איז שוין שפעט, מען דארף שוין זיין אין קלאס!"

אלע קינדער זענען דעם אייבערשטנס קינדער

איך בעט ענק, טייערע מלמדים און טיטשערס, האט רחמנות אויף אידישע קינדער, מאכט נישט קיין "ש" - שלעכט" אויף קיין איין קינד, געבט זיך אפ מיט אלע קינדער.

מאכט נישט קיין חילוק צווישן די קינדער וואס זייערע עלטערן האבן געגעבן א שיינע טיפ און די אנדערע קינדער וואס זייערע עלטערן האבן נישט געגעבן; אלע קינדער זענען דאך דעם אייבערשטנס קינדער.

עס מוז זיין דרך ארץ אבער מיט ליבשאפט

קינדער זאל נישט ארויסנעמען פון דעם שיעור אז עס מעג ווערן הפקר אין פתה; אונדאי טאר מען נישט רעדן ווען א מלמד און טיטשער רעדט. מען מוז זייער שטארק אוועקשטעלן אז מען קען נישט רעדן ווען א מלמד אדער טיטשער רעדט, אויב מען זעט אז מען רעדט יא, דארף מען אפשטעלן די פתה און זאגן: "מען קען נישט רעדן ווען א רבי רעדט, אדער ווען טאטע מאמע רעדט! עס מוז זיין דרך ארץ", אבער ווען מען זאגט עס מוז מען ליב האבן די קינדער, ווייל אז מען האט

ווען מען לערנט די מעשה, טאר מען עס חס ושלום נישט לערנען אויף אוועקצומאכן די הייליגע צדיקים, מען לערנט עס נאר צו וויסן ווי אזוי 'איך' זאל זיך פירן; ווען א קינד וואקט מיד דורך, און איך מאך זיך נישט וואוסנדיג פון אים, זאגט אליהו הנביא: "אם זה רבי, אל ירבו כמותו בישראל", איך וויל נישט עס זאל זיין אזעלכע רבי'ס.

פארנוואס מאכסטו א חילוק?

מען קען נישט זאגן פאר דער זיסער קינד וואס איז אלץ צאמגענומען און שייך: "קענסט גיין טרינקען וואסער, מאך עס שנעל", "ביסט אזוי זיס", "איך גיי זאגן פאר דיין טאטע אז דו ביסט דער בעסטער אינגל פון די קלאס", און פאר דער אנדערער אינגל וואס קומט נישט מיט שיינע געדרייטע פיאות: "מען קען שוין נישט גיין טרינקען וואסער, עס איז שוין שפעט, מען דארף שוין זיין אין קלאס!" "מען טאר נישט רעדן ווען א רבי רעדט!" - פארנוואס איז ער אנדערש פון דער אנדערער קינד? ווייל ער האט נישט אזא זיסער פנים? ווייל ער האט נישט אזא זיסע העמד?!

די זעלבע זאך איז אין סקול; מען קען נישט זאגן פאר די זיסע מיידל וואס קומט מיט שיינע צאמגענומענע האר: "קענסט גיין טרינקען, מאך עס שנעל", און פאר די אנדערע מיידל וואס אירע האר קלעבן נאך, און מען האט איר ארויסגעווארפן פונדערהיים מיט נישט געהעריגע שיד, ווייל עס איז געווען

 בריוון פון הינדו
פונעם ראש ישיבה שליט"א

פארנוואס צאלט מען אזוי ווייניג פאר א מלמד?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין שוין א מלמד א שיינע פאר יאר, איך האב ברוך השם א גרויסע משפחה מיט קינדער, אבער איך פארדין נישט גענוג צו דעקן דעם חודש, איך באקום ממש ווי מען באצאלט אויף די גאס פאר א ביליגע ארבעטער, פאר יעדע זאך פארשטייט מען אז מען דארף צאלן נארמאל, אויסער פאר א מלמד וואס טוט די שווערסטע ארבעט צו זיצן אין א קלאס מיט לעבעדיגע קינדער א גאנצן טאג און אויסהאלטן יעדנס שוועריקייטן.

איך פארשטיי אז די מוסד וואו איך בין איינגעשטעלט האט נישט קיין געלט צו באצאלן

נישט גוט געטון, וועט מען רופן אנשרייען און פארהאלטן, ווען עס איז נישט מעגליך זיי מסביר צו זיין וואס איז פארגעגאנגען פונקטליך.

איך קען נוצן חיזוק אויף דעם.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וישלח, י"א כסליו, שנת תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

נישטא קיין ווערטער ארויסצוברענגען דאס גרויסקייט פון א גוטער מלמד, ווי גרויס זיינע זכותים זענען; אלע תורה און תפלה וואס די תלמידים גייען לערנען און דאווענען

זייער גאנץ לעבן - גייט אויפ'ן זכות פונעם מלמד.

ליידער זענען מענטשן מזלזל אין מלמדים, מען שעצט נישט זייער ארבעט; דאס טוט זייער וויי, בפרט ווען מען ארבעט ביטער שווער מיט א קינד און אנשטאט צו באקומען איינערקענונג פון די עלטערן אויף די שווערע ארבעט - האט מען גאר טענות וכו'; דאס נעמט ארויס די כח פונעם מלמד.

איך בין אויף געווען א מלמד, איך פארשטיי דיר זייער גוט; מיט דעם בעט איך דיר זייער זאלסט זיך שטארקן. געדענק, מען ארבעט פאר'ן אייבערשטן, מען ארבעט נישט פאר קיינעם אנדערש, און אויבן אין הימל ווערט אוועקגעלייגט די שווערע ארבעט און פלאג, עס איז אנגעגרייט א גרויסער שוכר פאר מלמדים.

ווער נישט צעבראכן ווען דו הערסט רעדן אויף מלמדים, ליידער זענען דא אזעלכע וואס טארן נישט זיין קיין מלמד. מוהרא"ש דערציילט: "עס איז געקומען אמאל א איד צו רבי מאיר שפירא זצ"ל זיך דורכרעדן מיט אים, דער איד איז געווען א שוחט און מען האט אים אפגעזאגט פון די שחיטה, און ער האט זיך געוואלט שוואל עצה זיין וועלכע פרנסה ער זאל נעמען. רבי מאיר האט אים געפרעגט וואס ער טראכט צו טון, האט דער איד געזאגט אז ער האט געקלערט אז אזוי ווי ער האט נישט קיין פרנסה, זאל ער ווערן א מלמד. האט אים רבי מאיר געזאגט: 'אז דו האסט נישט געקענט שחט'ן אקסן, ציגן און הינער, וועסטו יעצט גיין שחט'ן קינדער?'" ער האט אים געווארנט ער זאל זיך נישט דערווייגן צו זיין א מלמד.

מוהרא"ש זאגט: "מען זעט אן אינטערעסאנטע זאך, אין יעדע פרנסה וואס א מענטש וויל זיך אריינלאזן, דארף ער זיך קודם לערנען די פאך און ערשט נאכדעם קען ער אנהויבן צו ארבעטן מיט דעם. עס זענען דא פאכן וואס מען קען זיך גרינגער לערנען,

און עס זענען דא וואס זענען שווערער און נעמען לענגער זיך צו לערנען. צום ביישפיל ווען איינער וויל ווערן א דאקטער, דארף ער גיין לערנען און שטודירן פאר לאנגע יארן ביז ווען ער קען זיך דערלערנען און קענען גוט דעם פאך. אפילו קלענערע פאכן דארף מען זיך אויף לערנען קודם, איינער וויל ארבעטן מיט עלעקטריק דארף ער זיך דאס אויסלערנען קודם, אויב נישט וועט ער זיך עלעקטערעזירן חס ושלום; איינער וויל זיין א פעניטער, א סטאלער, אדער סיי וואס, דארף ער קודם וויסן אויב ער טויג דערצו, ער דארף קענען דעם פאך, ער דארף ליב האבן דעם פאך. און פארשטייט זיך אז קיינער וועט נישט אויפנעמען א פאכמאן צו טון פאר אים אן ארבעט אויב יענער האט נישט קיין אנונג ווי אזוי מען טוט עס, אבער עס איז דא איין פאך וואס איז אן אויסנאם, דאס איז ווען איינער וויל ווערן א מלמד. עס זענען טאקע דא אסאך גוטע מלמדים, עס איז אבער געווארן אזוי איינגעפירט אז ווער עס האט נישט קיין פרנסה, ער איז א שלימזל און טויג צו גארנישט - דער ווערט א מלמד. דאס איז זייער מאדנע, פארוואס פונקט ביי דעם פאך קוקט מען גארנישט אויף דעם מענטש איידער מען נעמט אים אויף אלס מלמד צו זען אויב ער טויג טאקע צו דעם פאך אדער נישט? שטעלט אייך פאר אז איינער האט נישט קיין פרנסה און ער איז מחליט אז אזוי ווי ער האט נישט וואס צו טון וועט ער ווערן א דאקטער... דאס איז דאך ממש רציחה, ער וועט הרגענען מענטשן רעכטס און לינקס רחמנא ליצלן."

פארשטייט זיך אז דאס מיינט מען נישט די גוטע מלמדים; אן ערליכער מלמד, א מלמד וואס געבט אכטונג אויף זיינע קינדער - דער איז זייער חשוב אויבן אין הימל. "חז"ל זאגן (בבא בתרא ח:): אויפ'ן פסוק (דניאל יב, ג): 'ומצדיקי הרבים פכוכבים לעולם ועד, אלו מלמדי תינוקות של בית רבן' - די מלמדים

וואס לערנען תורה מיט אידישע קינדער, זייער שוכר איז אזוי פיל און אזוי גרויס ווי די שטערנס אין הימל. ווען מען קוקט ארויף אין הימל זעט מען די געוואלדיגע נפלאות הבורא, די גרויסקייט פונעם אייבערשטן וואס האט באשאפן אזויפיל ביליאנען שטערן. און דאס וואס מען זעט מיט די אויגן איז נאך גארנישט קעגן דעם וואס מען זעט קוקנדיג מיט א ספעציעלע פארגרעסערונג גלאז [טעלעסקאפ]. עס איז דאך ממש נישט מעגליך צו ציילן די פילע ביליאנען שטערן וואס דער אייבערשטער האט באשאפן, און ער האט זיי אלע געגעבן א נאמען. זאגן חז"ל אז אזוי ווי מען קען נישט ציילן די שטערנס אין הימל, אזוי קען מען נישט ציילן און אפשאצן די געוואלדיגע שוכר וואס ווארט אפ פאר א מלמד וואס געבט זיך אפ מיט קינדער ווי עס דארף צו זיין און לערנט מיט זיי תורה."

דאס וואס דו קרעכצט אז דו האסט נישט קיין געלט; מיינ נישט אז דער וואס ארבעט ערגעץ אנדערש - האט מער געלט פון דיר, יעדער מוטשעט זיך, יעדער וויינט; דער חילוק איז נאר, מיט וואס מוטשעט מען זיך? "אנו עמלים והם עמלים; אנו עמלים ומקבלים שכר", מיר מוטשען זיך מיט טייערע אידישע נשמות, אידישע קינדער, דעם אייבערשטן'ס קינדער; מיר בויען אויף דעם קומענדיגן דור פון פלל ישראל, "והם עמלים ואינם מקבלים שכר", און אנדערע מוטשען זיך און עס בלייבט גארנישט פון דעם.

שטארק זיך מיט דיין הייליגע ארבעט. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן העלחה אין אלע ענינים.

...
(קונטרס עצתו אמונה פרשת וישב תשפ"ב)

צו באקומען וועכנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיזוק (פרוייען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל / 0797040069 / ענגלאנד / 03303502363 / קאנאדא / 438-320-9090
חיזוק יומי אימעיל / chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך
212-444-9191 / 845-351-0910
ארץ ישראל / 0797040066 / ענגלאנד / 03303502361 / קאנאדא / 4383008080
בעלגיע / 3235003461 / ארגענטינע / 11552354370